

Islands præsident
Ólafur Ragnar Grímssons tale
ved Galataffel på Fredensborg Slot
den 18. november 1996

Deres Majestæt Dronning Margrethe
Deres Kongelige Højhed Prins Henrik

På ny mødes vi islændinge af Deres varme og venskab. Deres budskab om forbindelserne mellem vore nationer, og samspillet mellem dansk og islandsk kultur, er en kærkommen stadfæstning af et fremtidssyn, som vi islændinge vurderer meget højt.

Det islandske samfund har dybe rødder i den forandring af samfund og kultur, der udviklede sig i midten af det forrige århundrede. Deres slægt har haft stor andel i denne historie og på denne højtidsaften skal vor taknemmelighed igen lyde.

Deres forfader Kong Kristian den 9. var den første konge, der steg i land på islandsk jord. Hans deltagelse i festlighederne i 1874, da der var gået 1000 år siden den første islandske bosættelse, markerer en højtidsstund i den islandske historie.

Landshøvdingen hylde Kongen med efterfølgende ord, der afspejler den respekt, som islændinge altid har haft for det danske kongehus:

“Der stråler dobbelt glans over vor 1000-års-højtid, både gennem Deres Majestæt’s deltagelse i højtideligheden og gennem den liberale grundlov, som Deres Majestæt har beriget højtideligheden med. På denne måde er højtideligheden erindringens og historiens højtid, men også glædens og håbets højtid.”

De islandske skjalde priste kongen på samme måde, som det er beskrevet i fordums saga'er. Den islandske nationalskjald Matthías Jochumsson hylde kongens sejlads over havet. Nord på i landet boede en fattig bonde, der var bedst kendt gennem sin gård Bóla, som både ville hylde sin konge og kræve løsninger på forskellige problemer, sådan som den islandske almue havde gjort gennem århundrede. Bólu-Hjálmar, den

mest fremstående almuedigter i Island, lod i poesiens sprog kongens navn stå med gylden indskrift i fjeld og klippe og bad til, at hverken ild eller is nogensinde ville udviske dette:

“Lengi konungur lifi vor,
letrað sé nafn hans gullnum stöfum
á helluberg mín og hamra blá
og himingnæfandi jökultinda,
aldrei sem kunni af að má
eldur, frost, vatn né kraftur vinda.”

Deres Majestæt.

Deres slægts pietets-følelse for befolkningen på den barske sagaø er dyrebar for den islandske nation.

Deres bedstefar, Kong Kristian den 10. åbnede Altinget på Þingvellir i 1930, da der var gået 1000 år siden landnamsmændene stiftede et lovting på den smukke slette ved klippeborgen. Og De, Dronning Margrethe og Prins Henrik, hyldede det halve århundrede's jubilæum for den islandske republik på samme sted for to år siden. Denne stund er for os alle uforglemmelig.

Vi islændinge er stolte af, at have andel i Deres navn. I virkeligheden er De, Margrét Þórhildur, islændingenens hædersdronning og hele den islandske nation står bag mig, når jeg ønsker at de nære bånd mellem Dem og hele kongefamilien og Island må forblive nære og stærke.

Forbindelserne mellem vore nationer er på mange måder enestående i verden. Tusinder islændinge har taget sine studier i Danmark og dansk er det første fremmedsprog i den islandske skole. De islandske håndskrifter hjemkomst for et kvart århundrede siden, viser på helt særlig måde det danske storsind og besøgte det livsvarende venskab mellem Island og Danmark.

Vores samarbejde drejer sig ikke alene om den historiske og fælles arv, men i lige så høj grad om, at vi har taget ved lære af hinanden i forhold til at løse nutidige problemer i samfunds- og erhvervsliv.

Ved Guðrún Katrins og mit besøg har det været en særlig glæde at få lejlighed til at blive bekendt med Danmarks markedsmæssige resultater verden over, at opleve den nyeste udvikling inden for skole og uddannelse, at se eksempler på mod og ambition i industrien og at opleve den alvor og oprigtighed, der sætter sit præg på kampen mod narkotika.

Vort besøg og vor modtagelse i Danmark viser, at det ikke alene er historien, men også fremtiden, der peger på at islændingene fortsat har ærinde hos danskerne. Her er stærk vilje til at udvikle samtale og gensidig lærdom.

Det er godt at have Dem og den danske nation som venner og følgeskab ind i det nye årtusinde.

Jeg overbringer Dem min tak og lykønskninger for fremtiden og vil citere præsidenten for Þingvellir-samlingen i 1874, da han tiltalte Kong Kristian den 9. Disse ord er også i dag den islandske nations ønske for Dem:

“Vi beder den almægtige Gud holde sin beskyttende hånd over Deres Majestæt og beskytte Dem mod livets modgang. Gud bevare Deres Majestæt og alt Deres Kongelige Hus.”

Ærede gæster,

Idet jeg udtrykker ønsket om fortsat lykke og fremgang for Danmark og det danske folk hæver jeg mit glas og udbringer en skål for Deres Majestæt, Hans Kongelige Højhed Prinsen, Kronprinsen og den kongelige familie.